

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent.. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

AVIS

Tots los senyors que vulguin l' exemplar enquadernat de la ultima obra publicada en lo folletí *L' esclau del vici* poden passar a verificar lo cambi en nostra Administració: Cabras, 13, 2.^{on}, 1.ª Entregant los folletins (en bon estat) y la quantitat de deu céntims de pesseta, rebrán al acte l' exemplar enquadernat ab sas corresponents cubertas.

Las cubertas soltas valen cinch céntims.

Los que tinguin per encuadernar comedias anteriorment publicadas en lo folletí, poden també verificar lo cambi durant aquets dias.

LA FIRMA D' EN ROVELLAT.—Comedia en un acte en prosa, arreglada a la escena catalana per D. Conrat Colomer. Estrenada la nit del 12 en lo Teatro Novetats.

Lo Sr. Colomer te demostrat en infinitat de obras, sa bona má en elegirlas y en fer que un cop transplantadas a la nostra escena resultin agradables.

La última que ha donat a coneixer es una divertida comedia que, per l' impresió rebuda lo día del estreno, creyém véuerla representar sovint, encare que del mateix original—que suposém francés—hi ha un arregló en castellá, ab lo títol de *Pelaes*!

L' assumto está ben trobat y son argument comich-comercial se presta a una serie de situacions divertidas y ben pensadas, ab un diálech natural y abundant en acudits de bon gust.

Lo desempenyo bo, per part del mateix autor, la Sra. Palá y Sr. Daroqui. Tots los demés fluixos y donant poca intenció al personatge respectiu.

A TRUFERER TACAS.—Comedia en un acte, en prosa, arreglada a la escena catalana per D. Eduard Aulés. Estrenada la nit del 13 en lo Teatro Romea.

De la mateixa matrícula que l' anterior y arreglada també per un mestre en lo género, poch afortunat estigué en lo trevall de la que 'ns ocupa, y que 'n francés dú lo títol de *La comode de Victorine*.

A mes que la cosa demostra fer ja alguns anys qu' estava feta, per alguns xistes passats de moda: es sols una traducció literal, precipitada, que 'ns fa creuer que l' autor va ferla a preu fet y sense el carinyo posat en altres, en que aprofitanse sols del argument francés las ha transformat casi en creacions, que son joya de nostre teatro catalá.

Segons noticias, próximament s' estrenará altre obra del Sr. Aulés. Aixís ho esperém.

UN DIA DE DESENGANY.—Comedia en un acte, en vers, original de D. Anton Grau. Estrenada en la tarde del 15 en lo teatro de la Societat Talia.

Encara que volguessim no podriam afirmar si aquesta obreta es bona ó dolenta. Si be la impresió qu' en recullirém, no fou molt satisfactoria, podria esser degut a la execució que se li doná, execució tant desigual y confosa que no poguerem ni entendre l' argument.

J. XIMENO.

LOS AUCELLETS.—Comedia en tres actos y en prosa, arreglada pera l' escena catalana, per D. Joseph Maria Pous. Estrenada la nit del 17 en lo Teatro Romea.

Es *Los Aucellets*, una comedia de bella concep-

ció y que ha lograt renóm en lo teatro francés, presenta varietat dintre de la unitat d' acció, posseheix animat diálech y exuberancia de vida; conté acudits de gran temple, y fa riure de gust ab verdadera gracia.

L' autor fa en ella la presentació de dos tipos completament oposats l' un al altre, y dits caràcters, los presenta seguits ab brodament de detalls deliciosos, donant lloch á escenas xistosíssimas unas, y reflexivas altres.

D. Ricardo, es un ricatxo bonachon, amich dels seus amichs, sempre ab la bossa oberta pera treurels d' apuros, compassiu y benfactor ab lo pròxim y estimat intensament per totes quantas personas lo tractan, així com adorat per sa familia.

D. Pepet, germà de D. Ricardo, es d' un natural tot al revés: per ell, en lo mon. tot deu subjectarse al diner y al tant per cent. Abdos génits donchs, se repeleixen y desde l' arribada de D. Pepet á casa del seu germà, la disparitat d' opinions es causa de discussions continuadas. Tracta de convencer l' egoista al espléndit, de lo dolent del sistema que segueix, y logra per medi d' incidents ben portats lo seu propòsit, arribant D. Ricardo á canviar de modo de ser, desconfiant de tothom y tancant lo cor á tota acció generosa.

Mes, ab motiu d' una pèrdua considerable, esperimenta D. Ricardo la bondat del seu antich sistema puig que troba agraïment en tots los cors de cuants havia favorit y al recobrar son capital compromés, torna á ser l' home de sempre de reconeguda generositat.

Lo Sr. Pous al transplantar l' obra, ha seguit en part al autor francés, pero al arribar á la meytat del acte según y fins al final de la comedia, va convertint la obra en sainete y del personatge de D. Ricardo que deuria conservá son sagell de creació delicada, ne fá una verdadera caricatura.

Aixó perjudica un tant l' obra.

Lo llenguatge usat per los personatjes principals, peca de poch fi; la gent ben educada de nostre terra, sab parlar ab correcta elegancia en catalá y aquesta veritat no 'ns cansarém may de repetirla, pera que 's tinga present.

Lo despenyo va resultar bó per part de las senyoras Parrenyo y Blanca y los Srs. Bonaplata, Soler, Martí, Goula y Fuentes; essent secundat per las demés parts.

Lo Sr. Pous, va ser cridat á las taulas al final del segon acte y del tercer essent saludat ab molts aplausos.

L' obra va agradar al públich, va ser molt aplaudida y 's va passar escoltantla una vetlla agradabilíssima.

J. BRÚ.

MARINESCA

Si en ruixims de blanca escuma
aquí se desfan las onas
y los barcos que s' hi arramban
se desgavellan ó 's volcan:

per ton enuig repel·lidas
en verí letal se tornan
mos somnis mes falaguers
y mas esperansas follas;

y 'l baixell de mos amors,
amors purs, nireta hermosa,
pert un tauló cada cop
que ab los teus desprecis topa.

JOSEPH COTILS Y VIETA

RECORTS DE L' INFANTESA

No fa pas gayre temps qu' encara jo 'm sentia deliciosament atret per la farigola y romanins de montanya y sobre tot per las casseras de moixons de las que tantíssims recorts ne guardo.

L' edat, las circumstancias y principalment l' haver sentit l' amor per primera volta, han fet canviar en mi aqueixas falagueras inclinacions per altres menys pacíficas, y á las mevas costúms d' avans, han succehit, l' afany d' escriurer versos, lo d' aguantar la paret que hi ha devant lo balcó de ma estimada y aborrrir, en fi, tot quan pot allunyar-me d' ella.

Encare recordo aquells estius en que be no arribadas las vacaciones sols somniava ab l' anyell que 'ls meus pares compravan pera mon explay; lo meu desfici en durlo á pasturar á la vinya; l' ayre de triomf que mostrava quan per carrers y plassas sentia dirme: «¡qué es gras aquest anyell y quin pastó més maco!»

Tenia també los meus companys, uns seminaristas, qu' encare que més grans que jo quasi be eran més criaturas, y lo que hi disfrutava no té fi ni comte.—Demá, deya 'n Blasi, á las tres de la matíada vindré á estirarte 'l cordill y anirém ab lo Pelut y 'n Camándulas, á cassá moixons á la Creu Blanca.—¡Molt bé jo responia; y al ficarme 'l llit, m' estacava 'l peu lo cordill que desde ma finestra queya 'l carreró. Pocas eran las vegadas que necessitava del *estira-cordetas* pera despertar-me, puig era tant lo meu delit, que 'm feya desvetllar avans de l' hora.

Quan havíam passat lo portal de la vila tot just clarejava y 'ab prou feynas figuravam al lluny, la silueta dels camins y 'ls contorns de las montanyas. Empreníam per la dressera y encara qu' ells com á bons montanyesos calsaván espardenyas y jo botas, tot y ab aixó, corria pel rostoll y saltava com una dayna per entre 'ls marjals y cingleres, ni més ni menys qu' ells feyan. Arrivats al lloch de la cassera, hont acostumava á haverhi una barraca, ó un casallot mitj desfet, preniam possessió del terreno, aplegavam uns quants sarments pera escalfarnos, donant comens á nostra tasca. Jo embescava creuheras, en Blasi apuntalava 'l ram ab unas quantas pedras á la soca y mentres tant los altres, amagavan sota l' herba las gavias dels reclams.

Ja tot estava á punt; nosaltres arrambats á una bardissa veyam lliscar pel xeregall la fonteta y esperavam tranquils á que 'l sol sortís y 'ls aucells deixondissen. Ab la vista fixa al ram, seguíam los aucells que tot just enlayraván son vol primer, no bé l' auba daurava 'ls seus nierons, al bell cim de las pollancras de la ribera.—¡L' aucellada arriba! 'ns deyam entussiasmats. Pinsans, caderneras, verderols, gafarrons y passarells, campavan en desfeta professó pel blau del cel. ¡Quíns esvols! ¡Quína refiladissa! quatre, cinch, sis... aucells á la vegada, solian caure á plom sobre 'l ram. enganxantshi, com un aixám de moscas á la laminera bresca. Qué hi feya que 'ls reclams no cantessin? en Blasi 'ls sabia estrafer tan be, que 'ls aucells víctimas d' una ilusió hi venian del mateix modo. Quína destresa tenia, pera orientar als que s' extraviavan, pera fe retornar als que fugian y sobre tot, quín oído, pera discernir ab lo cant, las menas d' aucells, per alts y apartats que volessin. Podia esser en Blasi, un cuíro en las aulas, pero llavoras era per mí, un hábil y consumat mestre.

Aixís com cada estació té 'ls seus fruyts, té també la seva mena d' aucells, y avuy eran guatillas las que cassavam ab lo filat y 'l botet, demá aucells

cantayres, l' endemà pardals torragans y á l' altre, picapinyas en ple bosch de pinars.

Passavan las vacaci6ns y jo tornava á la ciutat fet un altre, més llauger, més robust y més trempat, si be més peresós y ab lo cap un xich més térvol. Pro ja se sabia: «curs nóu. vida nova.»

¡Oh estat ditxosa aquella en que dels brassos de Diana passava, alegroy, als de Minerva, tu no tornarás, que ja Apolo y Vénus, los deus de ma adolescencia, han destronat pera sempre á la soberana de mos jochs d' infantesa y m' han fet insoportable lo jou del estudi! Una colegiala, la Vénus seductora, obrá aqueix miracle, per ella desde quinse anys he mirat ab indiferencia la vida y divagant continuament, somnió honors, glories y grandesas pera teixirlin una garlanda, per ella fet un Quixot conquereixo regnes imaginaris y lluyto ab los monstres y vestigles que me la disputan, y á voltas imagino, que jo y ella som dos reys, que duenyos del món, nos passejém majestuosos per l' inméns atzur que orodan las estrellas. Per ella, quan estich sol semblo un actor dramátich, per ella soch poeta y 'm cuidó

ben poch de las realitats de la vida. Per ella busco la soletat y converso més ab las flors y altres objectes inanimats que no ab mos companys y amichs íntims, per ella desitjo morir unas voltas y malaltejar altres del pit ó del cor, ó esser un nen perque 'm tingués á la falda. Per ella 'm faig l' interessant y voldria serne un Nabab, un César, un Apolo y un Adónis, l' home més rich, més valent, més sabi y més hermós de la terra.

Aqueixos desvaris prou veig que 'm regiran lo cervell, mes tenen pera mí, l' inefable encís de barrejar en mon cor, las dolsuras de la mel ab l' agró de la llimona. Y aquells recorts d' infantesa, quan hi penso, me semblan nits sense lluna, aucells endormiscats, vergers plens de boyra y bressols d' escuma, hont al oure la cansó de la meva mare, s' hi aplegan los àngels que 'm fan festas ab sas gracies ignocentas y tranquilas y m' adormen suaument ab lo dols ramoreig de sas alas.

JOSEPH FALP Y PLANA.

CATALUNYA PINTORESCA

CERVERA.—Passeig de la Rambla.

SONET

Bells recorts de quan era tant criatura,
acudiu á ma pensa bondadosos,
puig com somnis d' amor, tant amorosos
m' extassiéu l' esperit ab gran dolsura.

Recordant de ma infancia la ventura,
los dias d' aquells temps, los més ditxosos,
á ma vista 's presentan fets curiosos
que causan en mon cor goig y ternura.

Si fos cert ¡oh il·lusió! lo que alguns diuhen
que torném quan som vells á ser criaturas,
ser més vell del que soch voldria ab ansia,

Mentrestant que burlant als que s' enriuhén,
pogués torná á gosar de las dolsuras
que 'm va proporcionar la meva infancia

A. ROSELL.

PENSAMENTS

Lo qui va inventá 'l mirall, va inventar la vanita
y la coqueteria.

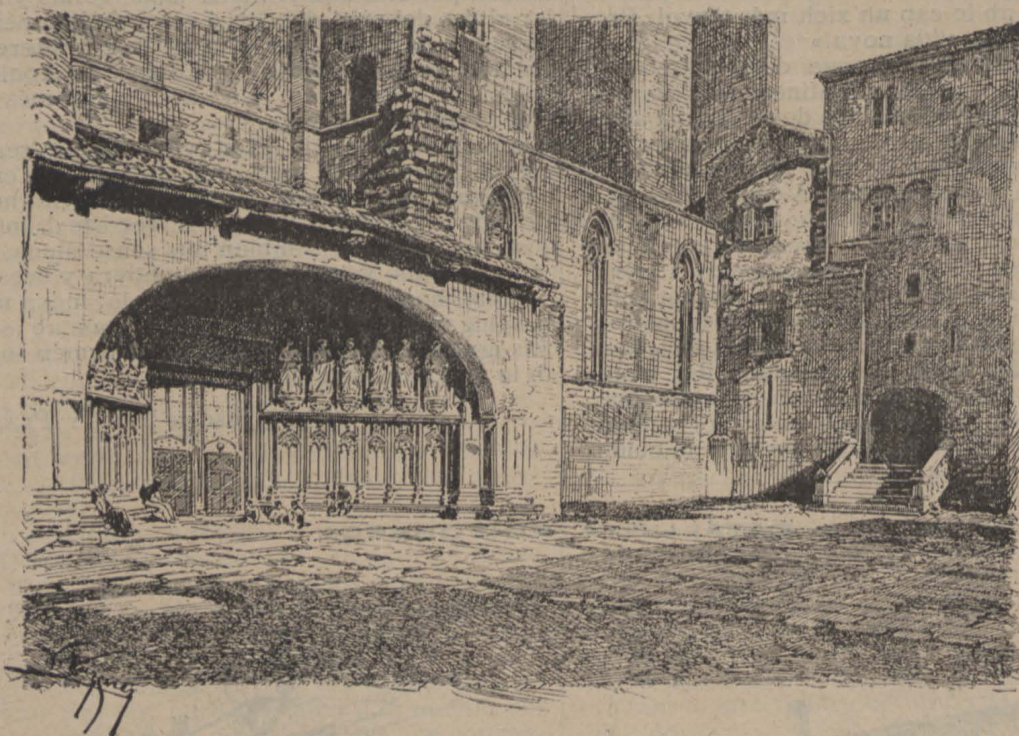
L' home ve al món á purgar una culpa que no te,
ja que lo mateix es trobarshi, que ja se 'l matricula
senyalantli plasso pera pagar deutes que no ha
contret.

Las fullas d' un álbun son punyaladas per la per-
sona que 'l posseeix.

Veyeu si corra poca bondat, que 's te á gala dir
d' una persona si compleix lo seu deber.

ENRICH RIERA MATEU.

CATALUNYA

Catedral de GERONA.—Porta dels Apòstols.

SABADELL.—En lo «Teatro Cervantes,» la companyia de aficionats que dirigeix D. Jaume Auró, posà en escena lo pròxim passat disapte y diumenge a la tarde, lo drama de gran espectacle en tres actes y 10 quadros, *La guerra de Africa*, prenenthi part tota la companyia y un cos de ball, essent amenisada per la tant reputada orquesta *Furés*.

En la primera representació s'hi notà la falta d' ensaigs.

No aixis en la segona, que acredità una vegada més al distingit aficionat D. Jaume Auró.

Per la nit del mateix dia y en lo teatro «Campos de Recreo,» la mateixa companyia posà en escena, a més de un drama, la pessa *Un cop de telas*, distingintshi notablement la Sr. Auró y la Sra Más de Bartrina.

Segons indicis per lo pròxim dissapte se prepara la obra *Lo siti de Gerona*.

En lo teatro de «Euterpe» debutà dissapte passat la companyia de aficionats del teatro «Parreño» ab lo drama *Otger* y la comedia *Enredos*.

Lo desempenyo fou bo, especialment per part de la Sra. Alentorn y los Sr. Guerra, director de la companyia, que donaren molt relleu.

Diumenge en lo tea'ro, «Campos de Recreo» se donà una representació de la bonica pessa *Estanch, ciencia y art*.

En l' «Associació de Catòlics» se representaren las obras *Dabaladas del cor* y *Las burlas fan com las professons*.

M. B.

TARRASSA.—En substitució de la companyia del Sr. Tutau, ne vingué una lo dissapte 7 y diumenge 8 que sols logrà fer adormir al públich.

Dos dramas castellans van fe 'l gasto, que a ben segur que si 'ls seus autors s' haguessen trobat presents, no 'ls haurian conegut.

Ll.

ARENYS DE MAR.—Ahir se posà en escena en lo teatro del «Ateneo» un drama castellà y lo divertit joguet del Sr. Saltiveri *A cop calent*. Lo desempenyo fou bastant regular distingintshi la Srta. Planas y 'ls aficionats Srs. Xena (Cárlos), Bussalleu y Camps en lo drama y 'ls Srs Farrarons, Graupera y Altés en la pessa.

Està en estudi la producció *Muralla de ferro*.

P.

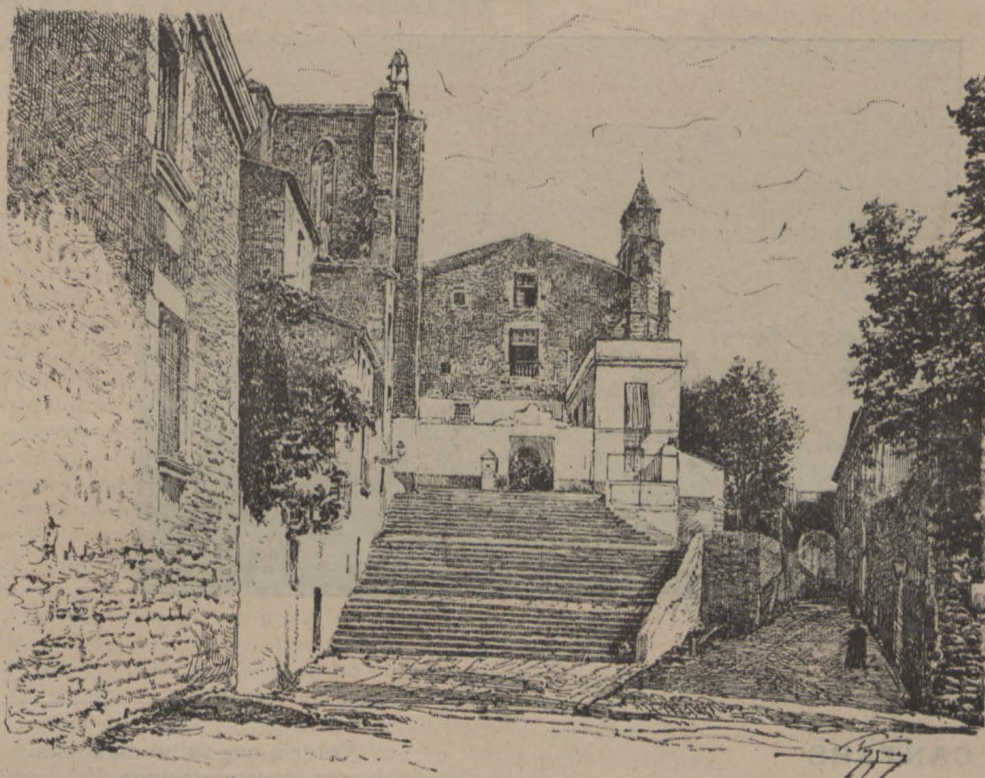
BADALONA.—La nit del dissapte passat se donà una funció extrordinaria en lo teatro café del «Centro» a benefici de la familia Pallás; formà part del programa la aplaudida pessa; *Cura de moro*. La societat coral «La Badalonense» canta las dos cançons catalanas *Polítics de gambeto* y *Pel Juny la fals...* que foren molt ben rebudas.

Diumenge a la tarde la companyia del Sr. Panadés després de una comedia castellana representà la pessa catalana *Viatje de boda* ab molt aplauso.

S. S.

GRANOLLERS.—En lo teatro del «Casino de Granollers» se representà diumenge a més de una obra de Narcís Serra, la comedia en un acte *Com succeheix moltes vegadas*. La execució va deixar molt que desitjar, degut tal volta a la mala impressió que causà a la companyia la escassa concurrencia que hi assistí. Hi

CATALUNYA

GERONA.—Iglesia-cuartel de Sant Domingo.

prengueren part las Sras. Amich y Pecho y los Srs. Mesa, Martinez, A., Martinez, F. y Pecho.

Diumenge prop vinent tindrà lloch una vetllada literaria musical en lo espayós teatro de la associació «La Unión Liberal,» componentse lo programa de una producció dramática, lectura de treballs alusius á la revolució de Septiembre (cual fet se conmemorará) y pessos musicals patrióticas acompañadas del célebre himne *Guarnika-ko-Arbola* á càrrech de la orquesta La Catalana.

C.

À TÚ

¿Per qué d' aquest meu amor
que 'm martiritza, que 'm mata,
no fás cas?... ¿qué n' ets d' ingrata!
¡Estimam, sols per favor!
¿qué 't costa?... ¿qué no?... ¿Per qué?
¡Si cap home pots trobar
que 't puga tant estimar!...
¿qué dius?... ¿qué no 'n treuré ré?

No fas mes que recordarme
las meas faltas passadas,
y apesar de á mil vegadas
dirte si vols perdonarme,
¿no arrives á compadirte
del meu cor, reo confés?
¡Si com un boig no t' aymés,
ní sé qué hauria de dirte!

¡Dolenta! ¡Ja has ben lograt
pendre venjansa de mí!...
Has donat á un altre 't si,
no sentint ni tant sols grat
d' aquellas probas complertas
que 't donava jo allavoras
cada jorn, á totas horas,
tant induptables, tant certas.

Jo que ho trobava tot bell
quan al meu costat te veyá;
que somrihent tú, somreya
jo també com sonriu éll;
jo que may pensat havia
que un altre ocupés mon lloch;
jo que no 'm creya tampoch
que un altre 't digués «*ma aymia*;»
jo qu' en fi no haguera ofert
ton amor per cap tresor...
are finch malmés lo cor
per massa amor; es ben cert.

¡Cor de pedra! M' has trahit
quan més t' estimava encara...
¡Si que m' ha costat ben cara
la experiencia qu' he adquirit!

¡Sembla impossible que tú
hagis sigut tant crudel!
...¿Cóm voléu, Deu meu de! Cel,
qu' estimi més á ningú?

J. BARBANY.

CATALUNYA

BELLVER

CANTARS

Aquest nen tan boniquet
 es un rey que causa enveja;
 demà anirém al firal
 á comprarli una trompeta.

J. ROCH AMETLLER.

Sé que Déu—perque los ángels
 sian bons—los hi ha promés
 que lo jorn que sias morta
 ton ànima anirà al Cel.

FRUIT SECH.

Voldria ser un noyet
 porque 'ls hi donan cosetas;
 las noyas los fan patons
 y las donas posturetas.

A. PALLEJÀ.

Busca la felicitat
 l' home ja capsat de planys,
 y casi sempre ha trobat
 sols penas y desenganyys.

M. COMADIRA.

Quan sento en lo teu carrer
 lo repunteig de guitarras,
 me sembla que á mon amor
 li están teixint la mortalla.

PISTACHO.

Los mals cualsevols que siguin,
 atacan sols nostre cos;
 pero en camí i' anyoransa
 fereix nostr' ànima y tot.

E. ANDREU COSTAS.

Voldria que tu 'm diguessis,
 nineta, sens cap temor,
 si m' estimas pels meus quartos
 ó tan sols per nostre amor.

JOSEPH GRAU LLANES.

Per tu vaig deixar la mare
 pensant serne molt ditxós,
 ditxa no he trobat encare,
 ¡y que es trist lo mal d' amor!

P. ROVELLAT.

Soch orfe de pare y mare;
 no 'm resta al mon cap parent:
 tu 'm donavas esperansas
 y veig... que ta boca ment.

J. LLOPART MUNNÉ.

Desde que 't coneix, nineta,
 ¡de quin modo me hi tornat!
 M' has robat lo cor... y encare,
 á ningú n' hi donat part.

LLUIS SALVADOR.

Canta l' cantant á la escena,
 canta l' aucellet al bosch
 y jo canto, nena hermosa,
 á sota del teu balcó.

FILARMONICH.

Per donarme l' teu amor
 á un altre ayment vas deixar.
 ¡Avuy m' estimas á mí!
 ¿A qui estimarás demà?

JOAN MANUBENS VIDAL.

TEATROS LOCALES

PRINCIPAL.—Poch ha aumentat lo favor del públich. En cambi la companyia Emanuel ha continuat presentant son trevall de una manera digna de millor sort.

CIRCO BARCELONES.—La companyia de sarsuela que actualment trevallia en aquest teatro, ofereix un conjunt bastant acceptable, demostraten totas las obras que s' han posat en escena.

En quant á l' obra *El honor militar*, apart del motiu principal, que son las maniobras militars executadas per senyoras, no 's recomana per altra cosa que pel decorat. Aquest resulta espléndit.

ROMEA.—De dos estrenos catalans doném compte en son lloch corresponent. Próximament s' estrenará la comedia en un acte *Carlos I.*

De manera que l' empresa sembla disposta á donar gran varietat, cosa que ho aproblem ja que no es prudent dormir-se ab los éxits que 's van obtenint.

TIVOLI.—S' anuncian las últimas representacions de la ópera *Garin*, per quin motiu no es estrany que 'l públich se mostri mes afanyós per assistirhi.

Dilluns se despedí l' artista Srta. Landy que ha deixat ben sentada sa reputació artistica en la curta campanya que ha fet en nostra ciutat.

NOVETATS.—Per ahí vespre estava anunciat l' estreno de la comedia *La Pubilleta* y per avuy lo del melodrama *¡Dios!* Dels dos darém compte en lo número pròxim. Avuy en la secció de Teatro Catalá ho fem del estreno de *La firma d' en Rocellat*.

ELDORADO.—S' ha reprduhit la sarsuela *Boulanger* en la que 'l Sr. Carreras fá alguns tipos ab molt acert.

Dijous, per fi s' estrená *El duo de l' Africana* de la que 'n donarém nostra opinió en la vinent revista.

GRANVIA.—Aquest teatro, de quina reforma parlém en la secció de Novas, inaugurarà la temporada, dissapte passat.

Lo cuadro de companyia compost en sa majoria de coneguts artistas, ofereix bon conjunt, poguentse apreciar en totas las obras que durant aquets dias s' han posat en escena.

En lo número vinent y en lo secció de Teatro Catalá ressenyarém l' estreno de la pessa *La Torna-boda* que tingué lloch dijous.

CIRCO ESPAÑOL.—Dissapte passat s' estrená altre revista ab lo titol de *La verdad desnuda* que son recort no será pas gaire durader. Un dels cuadros. *Laboratori Municipal* recorda molt al del mateix tema de *La linterna mágica* de C. Gumá, distingintse únicament per estar escrita ab menos sombra, la cual falta per complert en tota l' obra. En quant á la música no arreballa 'ls limits del mes vulgar *nyigo-nyigo*.

Apart d' aquesta obra s' han anat explotant ab bon resultat las mes conegudas del repertori, ja que la concurrencia es cada dia mes extraordinaria.

AL CAZAR ESPAÑOL.—En lo teatro del carrer de la Unió, á mes de diferents obras que tenen un esmerat desempeny per la companyia de D. Vicents Miguel, s' han posat aquesta setmana, las divertidas gatadas *La butifarra de la llibertat* y *Las pildoras de Holloway* que, ab la cuestió de Africa han tornat á esser d' actualitat. Lo públich riu y aplaudeix ab entusiasme las divertidas escenas que tan abundan en las duas gatadas.

Sempre val mes aixó que no aplaudir las xulleries dels *Oregas, Xatos, Capuchones ó Manitas*.

LABRUGUERA.

EPIGRAMAS

ENTRE AMICHS.

—¿Cóm te va 'l servey, Joaquim?

—Del meu amo jo renego.

—¿A qui serveixes?

—A un cego,
pero mira massa prim.

—A son espós, la Maria,
boy pegantli 'l altre dia
lo va matar.

—Home, pues,
aixó es molta cobardia.
Si á mi la dona 'm pegués,
y d' una tunda 'm matés,
de vergonya 'm moriria

SALVADOR BONAVIA.

Novas

Ab lo folletí d' aquest número queda completat lo monólech *L' esclau del vici*, comensat en lo número anterior. Pera sa encuadernació vegis l' avís en la primera plana.

En lo número vinent comensará la publicació de la bonica comedia en un acte, de D. Ernest Soler de las Casas, *La feyna d' en Jafá*, estrenada fá poch en lo Teatro Rómea y quinas representacions son rebudas ab molt aplauso.

—La transformació de que ha sigut objecte l' antich Teatro Calvo-Vico conegut desde ara per lo de Granvia, ha sigut tan acertadíssima, que encara que la suposavam, quedarem sospresos al assistirhi.—responent á l' atenta invitació que reberem, divendres de la setmana passada, á la proba de illuminació.

Las condiciones que reuneix avuy lo nou Teatro Granvia, tan en comoditat com acústicas, son las mes ajustadas al género que cultiva la companyia Tutau que l' ha inaugurat.

Té además la ventatja que, essent sa cabuda capás pera gran número d' espectadors, no 's notan en ell proporcions desmesuradas, lo que li dona un aspecte simpátich.

Totas las dependencias están ben repartidas y son suficientment espayosas.

Desitjém per tot lo dit molta prosperitat á la intelligent empresa que ha portat á cap tant important millora.

—La Junta de govern del Teatro Liceo té acordat posar en escena aquest any, la ópera de gran spectacle *Il Re di Latour* de Masenet.

—Cada día es mes creixent lo favor que 's guanya la «Societat Tertulia Catalanista», que com saben nostres lectors actua los dijous en lo Teatro Rómea.

Tres son las funcions donadas en la present temporada y com que las tres han sigut compostas de bonas obras de nostre teatro, seguint aquesta marxa no es de estranyar que dit día sigui en lo Teatro Rómea *lo dia de moda*.

—Dijous inaugurarà sas funcions en lo Teatro Granvia la Societat Centre Cómich-Barcelonés.

Se vegé molt concorreguda, abundanthi las senyoras, obsequiantlas al entrar, ab bonichs rams de flors.

—Próximament publicarem las bases de altre Petit Concurs.

—Recomaném al senyors que 'ls sia útil, la nova copisteria de teatro, instalada en lo carrer Vertrallans, 5, 4.^{art}, 2.ª; la que ha introduhit la novetat de servir los *caudals*, escrits en caràcters tipogràfichs.

—Está organisantse en aquesta ciutat una nova Societat ab lo nom de Centro Familiar Taurino Recreativo.

Estará instalada en un gran local del carrer Concell de Cent, en lo que á mes de contar ab bon teatro y espayosas salas pera ball, café y demás dependencias, hi haurá una plassa de toros de regulars proporcions.

—Diumenge, día 8, en la «Societat Club Internacional» tingué lloch una escullida funció representantse las obras en un acte *Any nou, vida nova y A ca la modista*. Se distingiren en lo desemenyo la Srta. Casanovas y los Srs. Monreal, Margall, Domingo, Pont y Bertrand.

—Dissapte passat á Tarrassa se doná una representació de la opereta *Miss Helyet*, en la que s'hi distingí notablement la senyoreta Perez Cabrero.

—Gounod, lo genial compositor, morí dimars passat á la edat de 75 anys.

Entre las moltas obras que l'han fet célebre recordém las següents: *Faust*, *Saffo*, *Nonne sougante*, *Mireille*, *Filemon y Baucis*, *La Reine di Saba* y *Romero et Juliette* y la tant coneguda *Ave-Maria*.

—Avuy te lloch la inauguració de la temporada, en lo Teatro del Circo Ecuestre, ab una companyia de sarsuela, que á mes del género modern posará en escena lo millor del antich repertori.

—En lo Teatro Concert de Varietés, situat al carrer Ginjol, s'ha reproduhit ab molt aplauso la divertida sarsuela catalana *La festa del barri*.

—Ha sigut trahuhit al alemany lo drama de Feliu y Codina *La Dolores*.

POSSIBLES DRAMÁTICHS

Per un senyor, viure ab *Una senyora sola*.
Per un gitano, robar *L'ase del hortolá*.
Per un comerciant, cridá á un altre *Per teléfono*.
Per un pintor, usar la *Pintura fi de sigle*.
En *Pere Torrents*, casarse ab la *Dama de Reus*.
Per un municipal, pujarli *La mosca al nas*.
Per un advocat, defensar *Lo Plet d'en Baldomero*.
Per un borrarxo, anar á *La Taberna*.
Per un anarquista, tirar *Un petardo*.
Per una casa de cambis, canviar papers per *Or*.

JAUME ARQUÉ Y CLAPÉS.

XARADAS

Hu cinch nom d'home—dos consonant,
la quarta planta—de utilitat.
Animal *tersa*,—y n' es lo tot
gustosa fruyta—que tinch á l'hort.

P. ROVELLIAT

II

Si en la *tersa-invers* hu de la fortuna
Total buscas la sort: buscas la lluna.

J. AVELTA.

ANAGRAMA

La tot filla d' en Pascual
jugava ab la Concepció,
y un rato de distracció
ab una tot se feu mal.

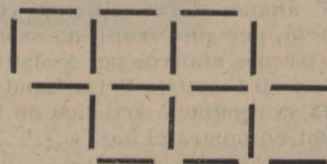
CINTET BARRERA Y CARGOL.

MUDANSA

Al carrer de la total, de tot,
ha canbiat son domicili,
lo metje D. Pau Ribot.

ERMANDO DE DORDA.

ENDEVINALLA (1)

Per fer aquest joch s'agafan mistos y 's pesan tal com marca 'l dibuix formant aquets sis cuadros. Lo joch consisteix en treure dos mistos y que quedin quatre cuadros iguals que aquestos, sense que sobri ni falti cap misto.

ANÓNIM.

(1) Torna á repetir-se per no haver surtit bé en lo número passat

Las soluciones en lo número próxim.

Soluciones als Enigmas insertats en lo núm. 88

XARADA.—Fi-lo-me-na.

TARJETA.—Aduana, Bolers, Candelas, Euras.

Correspondencia

Un cómic, Manuel Martori, M. T. O., Papallona, Jaume Martí Ramon, Pep Gallarets, Antón Ganduxé, Manuel Plegri, Casals Tur, Cabestel, Pont de Riera, Dos perduts, Pere Ilañola, Ferran de la Farga, Moi, Ramón Salvadó y Artur Gallet: no va bé lo que han enviat últimament.

M. Casamitjana, Claudi Lloret, Joan de Serrallonga, Pançhampila, Rovira Guerri, M. O., Manuel Bis y Un Exmistaire: anirà alguna cosa.

Matias Fogás, no l'hem entès.—Ramón Bartra, si es que pensa guanyarshi la vida trèguisho del cap.—M. Coll Badle, la *Dolora* no marxa.—M. P. Castells, es fluix.—C. Butzém, cuan ho fassi millor.—A. Saltuveri, viagué tart.—Mariano Roure, ja té raho, pero res mes.—Agust Bombolla, just, veu això mateix *L'Ilusió* es una bombolla.—Manuel Ruiz Gasull, d'ahont diu que ho ha copiat?...—Barba-negre, retocarlo ray, nou s'hauria de fer.—J. Grau Hanes, demana tanta cosa que necessitaria tota la secció. Los dos epigramas no van.—Un Adonis, vostè podrí serho, pero lo que envia es molt lleig.—Salvador Bonavia, anirà lo *Sonet*, l'article en tot cas retocat.—M. Gefe, torna a repetir-se. Ho procurarem.—J. Conanga Fontanilles, aní a.—J. Tarré R., igualment.—J. Font Purrey, sentim no poguer complaurel.—Fruit-Sec, atesa sa demanda.—Cintet Barrera y Cargol es algo incorrecte.—Rossendo Coll, així ja van mi lor, aniran.—Tito Jerta, no van, tractiqui forsa y cuan millori ja veurá lo que demana.—Jaume Boy, anirà. Prefeririam altre trevall per esperar la epoca oportuna de publicar aquest.—M. V. Tuto es el stima que la forma sia tant dolenta.—Manuel 'bañez, servit la que demana.—Joseph rro anirà plome, sembla que 'n tingui la eclusiva.—A. Pujadas, ja veurá que 's torna a repetir.—Claudi Martorell, no es possible.—Jose, h. M. Porcell, cuan millori ja 'n parlarém.—Jordi Fils, no va per la forma.

Barcelona—Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.